

رەوشتى رۆژوەوان

(أخلاق الصائمين)

وەرگێڕانى ستافى ماڵپەرى بەھەشت و وەلامەكان

ba8.org - walamakan.com

تەفسىرى نوور

بسم الله الرحمن الرحيم

سوپاس و ستایش بۆ خوای گهوره، وه درودو سلاو له سهر گیانی پیغهمبهری خوا، وه لهسهر خیزان و کهس وکاری ئیماندارو هاوه لان و شوین کهوتوانی تا رۆژی دوایی.

بهروبوومی سهره کی روّژوو ئهوهیه کهسی روّژووهوان تهقوای خوا بهدهست بینیت ئهوهش بهجی بهجی بهجی کردنی فهرمانه کانی خودا ودوور کهوتنهوه لهریّگری لی کراوه کانی دیته دی ، ههروه ک خوای پهروهردگار فهرموویه تی: {یَا أَیّهَا الّذِینَ آمَنُواْ کُتبَ عَلَیْکُمُ الصّیامُ کَهَا کُتبَ عَلَی اللّذَینَ مَن قبَلْکُمْ لَعَلّکُمْ تَتَقُّونَ } [البقرة: ۱۸۳].

واته: نهی باوه پرداران ئیوه پوژووی مانگی پهمه زانتان لهسه فهرز کراوه ، ههروه کو چون لهسه نیش نیوهش فهرز کرابوو ، به لکو ته قوای خوای گهوره بکه ن.

رۆژوو قوتابخانەيەكى گەورەيە، لەو مانگەدا كەسانى رۆژووەوان چەندان رەوشتى بەرز فير دەبن ، ورزگاريان دەبنت لەچەندەھا خو رەوشتى ناشيرين ، و رادين لەسەر خۆ پاريزى ودوور بوون لەحەرام ، و واز دينن لەشتى خراپ و نارينك.

جا لهو سیفاته چاکانهی که کهسی روزووهوان بهدهستی دینیت:

يەكەم : ئارام گرتن:

له رو و دا سی جور ئارام گرتن کو ده بیته وه :

۱- ئارام گرتنه له سهر گویزایه لی خوای گهوره.
۲- ئارام گرتن له سهر سهر پیچی نه کردنی خوای گهوره .

۳- ئارام گرتن لهسهر قهزا وقهدهره کانی. رۆژوو ئارام گرتنه لهسهر گوێڕایهڵی خودا ؛ چونکه مرۆڤ ئارام ده گرێت لهسهر ئهو گوێڕایهڵیه کهڕۆژوو گرتنه وئهنجامی دهدات.

وههروهها ئارام گرتنه لهسهر دهرنهچوون لهفدمانی خودا ؛ چونکه کهسی بهروّژوو لهو

شتانه دوور ده کهوينتهوه که حهرامن لهسهر روژووهوان.

وهههروهها ئارام گرتنه لهسهر قهدهری خودا؛ چونکه کهسی رۆژووهوان توشی ناراهحهتی برسیتی وتینویهتی وبیتاقهتی دهبیت ؛ ههر بریه روزژوو بهچله پوپهی ئارام گرتن دادهنریت ؛ چونکه ههر سی جوره ئارام گرتنه کهی تیدایه ، و خوای پهروهردگاریش فهرموویهتی: إنما ایوفی خوای پهروهردگاریش فهرموویهتی: إنما ایوفی الصاب الرون آجرهم بغیر حساب [الزمر: ۱۰].

واته: تهنها ئارامگران ئهجرو پاداشتی خوّیان وهرئهگرن بهبی ژماره، واته: ئهجرو پاداشتیکی یه کجار زوّر له به هه شتدا.

ابن رجب الحنبلي رهحمه تى خواى لى بى ده ليت:

(باشترین جۆركانى ئارام گرتن: رۆژوو گرتنه ، چونکه رۆژوو هەر سىخ جۆرەكەي ئارام گرتنى لەخۆ گرتووە ؛ لەبەر ئەوەى ئارام گرتنە لەسەر گويرايه لي خودا ، وئارام گرتنه لهسهر دهرنه چوون لەفەرمانى خودا ؛ چونكە بەندە واز لەھەواو وئارەزووەكانى ديننيت لەپيناوى خودادا ، ھەر بۆيە لهفهرموودهیه کی سهحیح دا هاتووه خوای پهروهردگار فهرموویه تی: ((کل عمل ابن آدم له إلا الصيام، فإنه لي، وأنا أجزى به، إنه ترك شهوته وطعامه وشرابه من أجلى)).

واته؛ ههموو کرده وه کانی ئاده میزاد بر خویه تی جگه له روژوو، ئه وه به راستی بوّمنه و ههر خوشم پاداشتی ئه دهمه وه، روژوان وازی له ئاره زوو و خواردن و خواردنه وه کانی هیناوه له پیناو مندا.

وهههروهها ئارام گرتنه لهسهر قهدهر بهئازار وناخوشه کانی که بههوی روزووهوه توشی دهبیت هاوشیوه ی تینویتی و برسیتی) (۱)

وه پیخه مبه رصلی الله علیه وسلم ناوی لی ناوه مانگی ئارام گرتن ، عبدالله ی کوری عهباس رضی الله عنها گیراویه تیه وه و ده لیّت: پیخه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمووی:

⁽۱) (جامع العلوم والحكم) (٦٤٩/٢).

((صوم شهر الصبر، وثلاثة أيام من كل شهر، يذهبن وَحَرَ الصدر)). (۱) واته: روِّرُووى مانگى ئارام گرتن، و سئ روِّرُ لهههموو مانگیک، چلک و پيسى سنگ ناهيليّت.

وه (السيوطي) ده ڵێت:

(مانگی ئارام گرتن"الصبر" بریتی یه لهمانگی پهمهزان ، وئهسلّی ئارام گرتن"الصبر" : بهند کردنه ، وبوّیه ناوی روّژوو نراوه "الصبر" چونکه بهند کردنی نهفسی تیدایه لهخواردن وخواردنهوه وجیهاع کردن) (شرح سنن النسائی) (۲۱۸/٤).

⁽۱) رواه البزار كما في "مجمع الزوائد" للهيثمي (١٩٩/٣)، والمنذري في "الترغيب والترهيب" (١٣٤/٢)، وقال هو والهيثمي: رجاله رجال الصحيح، وحسَّن إسناده ابن حجر في "مختصر البزار" (٤٠٨١).

دووەم : راستگۆيى

ئهبو هورهیره رضي الله عنه گیراویه تیهوه و ده نیت: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: ((قال الله عز وجل: کل عمل ابن آدم له الا الصوم، فإنه لي وأنا أجزي به)) (۱) واته:ههموو کرداریکی نهوه ی ئادهم بر خویه ی جگه لهروژوو نهبیت، ئهوا بر منه وخوم پاداشتی ده ده مهوه.

⁽١) أخرجه البخاري (١٩٠٤)، ومسلم (١١٥١).

خوای پهرهردگار روزووی بو خوی داناوه، و مانای ئهوه په روزوو تایبه ته به خوداوه له نیو باقی کرده وه کانی تردا؛ چونکه له گهوره ترین عیباده ته کانه، و نهینی په له نیوان عهبد و خودادا، مروق نازانریت به روزووه یا خود نا، چونکه نیم تیداید. و نهینی په همر بویه زیاتر نیم تیداید.

وه راستگویی دژ وپیچه وانه ی در ویه ، یاخود یه ک بوونی روالهت و ناوه رو که ، ههر بویه رووی لیک چوونه له نیوان روژوو ، و راستگویدا ، له به راه وه ی هه ردوکیان که س ئاگاداری نی یه جگه له خودا .

وه بهههمان شيوه رۆژوو يارمهتى دەرى راستگۆييە لەكردەوەكاندا ورواللەتەكەي پێچەوانە نى يە لەگەل ناوەرۆكى دا ، ئەوەش لەبەر ئەوەى رِوْرُوو يارمهتى دەرى ھەست كردنە بەچاوديرى كردنى خودا ، هەندى جار رواللەتى كەسىك لەنوێژدا دڵسۆزى وخشوعى پێوه دياره ، بەڵام دڵى سەرقاڵ و بى ئاگايە لەخودا ، رۆژوو بەر بەستى سەرقاڵ بوون لادەبات ئەوانەى بەندە دوور دەخەنەوە لەخودا.

وهبهههمان شێوه کهسی ڕوٚژووهوان لهڕواڵهتدا خوٚی لهخواردن وخواردنهوه و ئارهزووهکانی دهگرێتهوه ، ولهتهواوکهری رۆژووه گهر كهسى رۆژووهوان بۆ ئهوه بهرۆژوو بىنت لەپەروهردگارى نزىك بىنتهوه ، وئهو پاداشتانهى بۆى دانراوه چاوهرىيان بكات ، و دوور بكهوينتهوه لهگوناه و تاوان ، وبهزمان ودل روو كاته خوداى خۆى ، بهم شيوهيه ناوهرۆكى و رووى دەرهوهى يهكسان دەبن ودهبيته كهسيكى راستگۆ .

ابن القيم رحمه الله ده ليت:

(کهسی روّژووهوان شتیک ناکات ، به لکو ته نها خوّی له ناره زوو وخواردن وخواردنه و کانی ده گریّته و ه له پیناو پهرستراوه که یدا ، روّژوو واز هینانه له شته خوشویستراوه کانی ده روون

ولهزهته کانی ، وپیشخستنی خوشویستنی خودا و پهزامه ندیه که به یه و نهیننی نیوان عهبد و پهروه ردگاریه تی ، جگه له خودا که س ئاگاداری نی یه ، خه لک ئاگاداری واز هینانی ههن له خواردن و خواردنه و هیناوه له پیناوی خودادا ئه و له خواردن و خواردنه و هیناوه له پیناوی خودادا ئه و اله خواردن و خواردنه و هیناوه له پیناوی خودادا ئه و اله خواردن و خواردنه و هیناوه له پیناوی خودادا ئه و اله خواردن و خواردنه و هیناوه له پیناوی خودادا نه و اله یه کین که مروقه کانی نایزانن و ئاگاداری نین مین هیچ یه کین که مروقه کانی نایزانن و ئاگاداری نین مین دوره و شروده شی دوره و و دوره و

وه راستگویی رینگری له خاوه نه که ی ده کات له قسه ی در ق و پر و پووچ ، و به هه مان شیوه رووش ، هه روه ک له و فه رمووده یه دا ها تووه

⁽زاد المعاد) (۲۷/۲).

كه نه بو هوره يره خواى لئ رازى بنت گنراويه تيه و و ده ننت : پنغه مبه رصلى الله عليه و سلم فه رمووى: ((من لم يدع قول الزور والعمل به، فليس لله حاجة في أن يدع طعامه و شرابه)) (أخرجه البخاري) في أن يدع طعامه و شرابه)) (أخرجه البخاري).

واته: ههرکهسێک واز لهقسهی پر وپووچ ودرو وکار کردن پێيان نههێنێت ، ئهوا خودا هيچ پێويستيه کی بهوه نی يه خوّی بگرێتهوه لهخواردن وخواردنهوه .

* * * * * * * * *

سێیهم : ماڵ بهخشین و خێر و صهدهقه و سهخی بوون

چەندان بەڭگەى شەرعى ھەن لەبارەى ئەوەى پاداشتى كردەوە چاكەكان چەند قات زياد دەبن لەشوينە چاكەكان ماوشيوەى رەمەزان وجگەلەيش.

بۆیه گرنگه کهسی رۆژووهوان ئهوهی خوی گردۆتهوه لهشتی حه لال ئهوانهی رۆژوو ده شکینن گردۆتهوه لهشتی حه لال ئهوانهی رۆژوو ده شکینن ، دوور بکهوی تهوه لههموو حهرامکراوه کان ، وخوی سهرقال کات به کردهوهی چاکهوه ، وههموو جوره کانی ئه نجام بدات ، وخوی برازینیته وه به رهوشتی د لفراوانی و سه خی بوون ، لهوانه به به به به خواردن دان به روزووه وانان .

زەيدى كورى خالىدى جوھەنى خواى لىخ رازی بنت گیراویه تیهوه وده لنت: پیغهمبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: ((من فطّر صائماً، كان له مثل أجره غير أنه لا ينقص من أجر الصائم شیئًا)) (۱) . واته: ههرکهسیّک خواردن بەرۆژووەوانىك بدات بۆ ئەوەى رۆژووەكەى پى بشكينيت ، ئەوا ھاوشيوهى ئەو پاداشتى دەست ده کهویت بی ئهوهی له پاداشتی که سه رۆژووانەكەش كەم بىتەوە .

⁽۱) (رواه الترمذي (۸۰۷)، وأحمد (۱۱٤/٤)، (۱۷۰۷٤)، والدرامي (۱۲۰۷۲)، (۱۷۰۲)، والنسائي في "السنن الكبرى" (۲۵٦/۲)، (۲۳۳۱)، والطبراني (۲۵٦/۵)، (۲۷۹۹)، وقال الترمذي: حسنٌ صحيح، وصححه الألباني في "صحيح سنن الترمذي").

بۆیه گرنگه مرۆف سوور بیت لهسهر خواردن دان به کهسانی رۆژووهوان به پیی توانا ، بهتایبهت گهر کهسه رۆژوانه که ههژار بوو ، یاخود بی توانا بوو .

• ئەو رۆژووەوانەى كەخودا ماڵى پى بەخشىيوە ، وبەدرى ساڵ راھاتووە لەسەر خۆشگوزەرانى وخواردنى خواردن وخواردنەوە ورىڭا وجىگاى باش ، بى ئاگا بووە لەھەۋاران وبى نەوايان ، گرنگە بۆ ئەم كەسە لەكاتى رۆژوو گرتندا رەوشت وسلوكى گۆرانكارى بەسەردا بىت ، وھەستى بەرانبەر جگە لەخۆى بجوڵىت ، ئەوكاتى دەكات ، ھەست

بهناخوّشی بی بهش بوون وههژاری ده کات ، لهم ئهوکات لهئازاری برا ههژاره کانی تی ده گات ، لهم ریدگهیهوه زوّر جار دهست ده کات به خیر و سهده قه و دهستی یارمه تی دریژ کردن بو که سانی هه ژار و نه دار .

عبدالله ی کوری عه باس خوا لیّیان رازی بیّت گیراویه تیه و ده لیّت: ((کان رسول الله صلی الله علیه وسلم أجود الناس، وکان أجود ما یکون في رمضان، حین یلقاه جبریل، وکان جبریل یلقاه فی کل لیلة من رمضان فیدارسه القرآن، فلرسول الله صلی الله علیه وسلم حین یلقاه جبریل أجود بالخیر من الریح المرسلة)) (أخرجه البخاری) (۳۲۲۰).

واته: پینغهمبهری خوا ﷺ لهههموو کهس سهخی تر بوو ، و کاتی له پهمه زاندا جبریل ده هات بو لای زور سهخی تر ده بوو ، و جبریل ههموو شهویک قورئانی پی دوو باره ده کرده وه ، وه پینغه مبه ری خوا ﷺ زور له با خیرا تر بوو له خیر کردندا.

چوارهم : داوين پاکي

خواى پهروهردگار فهرموويه تى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَهَا كُتِبَ عَلَى النَّينَ من قبَلُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقَونَ } [البقرة: ١٨٣].

واته: ئهی باوه پرداران ئیوه پوژووی مانگی پهمهزانتان لهسهر فهرز کراوه ، ههروه کو چون لهسهر ئوممهتانی پیش ئیوهش فهرز کرابوو ، بهلکو تهقوای خوای گهوره بکهن.

لهم ئايهته پيرۆزهدا خودا ئهوهى روون كردووهتهوه كهرۆژووى بۆيه فهرز كردووه بهڵكو تهقواى بكهين ، رۆژوو وهسيلهيه ك بۆ تهقوا ، وتهقواش ئهوهيه لهنێوان خۆت وسزاى خودادا پارێزهرێک ههبێت ، ئهوهش بهجێ بهجێ كردنى

فهرمانه کانی ، ودوور کهوتنهوه لهرینگری لی کراوه کانی دهبیت.

کهسی روّژووهوان به روّژوو رادیّت لهسه ر داویّن پاکی ، و پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ئاماژه ی به مه داوه و فه رموویه تی: ((یا معشر الشباب، من استطاع الباءة فلیتزوج، فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج، ومن لم یستطع فعلیه بالصوم، فإنه له وجاء)) (۱)

واته: ئهی چینی گهنجان ههر کهس له ئێوه توانای ژن هێنانی ههیه ئهوا با ژن بێنێت، چونکه ژن هێنان چاو ده گرێتهوه له نهزهر کردن و

⁽١) (أخرجه البخاري (٥٠٦٦)، ومسلم (١٤٠٠).

قه لایه کیشه بق عهورهت و ده تپاریزیّت، وه ههر کهس توانای ژن هیّنانی نی یه ئهوا با روّژو بگریّت چونکه روّژو ده بیّته پاریّزهر بوّی.

پینهمبهر صلی الله علیه وسلم روونی کردووه ته وه که که کردووه ته وه که که کردووه وان ، و هو کاریکه بو داوین پاکی ، ئه وه ش لهبه ر ئه وه ی شهیتان هاوشیوه ی خوین به نیو ده ماره کانی مرو قدا دیت و ده چیت ، و رو و و و و شهو هاتن و چوونه لاواز ده کات ، و خودا یادی مرو قد ده خاته و ه و ده سه لاتی شهیتان لاواز ده کات ، و هیزی ئیان و باوه ی به هیز ده کات.

پێنجهم : لهسهر خۆيى و لێ بوردەيى :

• پێویسته کهسی ڕۏڗٛۅۅهوان کاتێ کهسێک جوێنی پێ دهدات یاخود قسهی پێ دهڵێت وشهڕی لهگهڵ دهکات بهدهنگی بهرز بڵێت: (إني صائم)واته: من بهڕۏڗٛۅوم.

ئهبو هورهیره خوای لیّ رازی بیّت گیّراویه تیه وده لیّت: پیّغهمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: ((وإذا کان یوم صوم أحدکم فلا یرفث، ولا یصخب فإن سابه أحد، أو قاتله فلیقل: إني امروً صائم)) (۱) واته: ئهگهر روّژیک کهسیّکتان بهروّژوو بوو با ئهو روّژه قسهی ناشیرین و هات و هاوار نه کات، خو ئهگهر کهسیّک جنیّوی

⁽١) (أخرجه البخاري (١٨٩٤، ومسلم (١٥١)، واللفظ له).

پیّدا و شهری پیّ فروّشت با بلّیّت؛ من کهسیّکی بهروٚژووم.

وه لهریوایه تنکی تردا ههر ئهبو هوره یره خوای لى رازى بىت گىراويەتيەوە ودەلىت : پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم فهرمووى: ((إذا أصبح أحدكم يومًا صائمًا فلا يرفث ولا يجهل، فإن امروٌّ شاتمه أو قاتله فليقل: إنى صائم، إنى صائم)) (١) . واته: ئه گهر كهسينك له ئيوه بهياني كردهوهو بهرۆژوو بوو ئەوا با قسەى ناشرىن نەكات و كارى نەزان کارانه نه کات ، وه ئه گهر که سینک جنیوی پیدا يان شەرى لەگەل كرد ئەوا بليت : من بەرۆ ژووم .

⁽١) (أخرجه البخاري (١٨٩٤، ومسلم (١٥١)، واللفظ له).

شەشەم: سەلامەتى دڵ لە رق وكينە

عبداللهی کوری عهباس رضی الله عنهها گیراویه تیهوه و ده لیّت: پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمووی:

((صوم شهر الصبر، وثلاثة أيام من كل شهر، يذهبن وَحَرَ الصدر)). واته: روّژووى مانگى ئارام گرتن (واته مانگى رهمهزان) ، و سئ روّژ لههموو مانگنى ، چڵک وپيسى سنگ ناهێڵێت.

مانای (وَحَرَ الصدر): واته: پیسی ، وحیقد ، یاخود تورهیی ، یاخود دوو روویی ناهیٚلیّت ، بهشیّوهیه ک هیچ پیسیه کی تیدا نامیّنیّت ، جیکایه کی تیدا نامیّنیّت بو رق وکینه ، و تورهیی

حەوتەم: ئيرادە بەھيّز بوون وتوانای خۆ راگری

روزوو وا له که سی روزووه وان ده کات ئیراده ی به هیز بیت ئه وه ش سه رچاوه ی گرتووه له ئیراده ی به جی به جی کردنی له ئیبان بوون به خوا ، وهیزی جی به جی کردنی فه رمانه کانی که یه کیکیان فه رمان کردنه به روزوو گرتن له پیناو خودادا ، و وه ک ته ماحیک بی ئه و پاداشته ی که بی دانراوه له دوا روژدا .

رفر رو که سی رفر و وه وان را دینیت له سه رخو راگری ، وزال بوون به سه رنه فس و ده رووندا ، وگرتنی جله وی تاوه کو به گویی ده کات به ئیزنی خودا له و شتانه دا که خیر و خوشگوزه رانی تیدایه ، وه نه فس فه رمان ده کات به خرایه مه گه رنه فسیک

خودا رەحمى پى كردبىت وپاراستبىتى ، بۆيە ههرکات مرۆڤ بهگوێی نهفس وئارهزووهکانی کرد به هیلاکی دهبات ، و گهر جله وگیری کرد وزال بوو بهسهری دا ئهوکات ده توانیت بیبات بهرهو بهرزترین پله ، و ئامانج بهویستی خودا ، ئهوهش بهدهست نایهت مهگهر بۆ كهسێک نهبێت رۆژوويەكى شەرعى گرتبيت بەھەست كردن بهعیبادهت کردن بۆ خودا ، وچاوهرێ کردنی پاداشته کانی پهروهردگار.

وئهو رۆژووهوانهى كه واى لهنهفسى خۆى كردووه دوور كهويتهوه لهشته دروستهكان لهبنه دروستهكان لهبنه دروه كانى لهبنه درووه كانى

لاشهیدا، حه تمهن ده توانیّت به ویستی خودا دوور که ویّته و ه له و شتانه ی حه رامه له هه موو کات وساته کانی تری ته مه نیدا.

* * * * * * * * * * * *

هەشتەم : دل ئارامى

- له حهقیقه تدا روز و رینگایه که بو رزگار بوون له هیزی دهروون ئه وه ی که مروف به ره و هه لاکه ت ده بات ، ورینگایه که به ره و رووناکی وئه مین بوون ، و هه ست کردن به خوشی و ئارامی د فی و ده روون .
- ویه کینک له و شتانه ی که وا ده کات رو ژوو و ابینیته هو کارینک بو دل ئارامی که سی رو ژووه وان ، سرینه وه ی تاوانه ، تاوان دل ره ق ده کات ، ومرو ق توشی دله راوکی ده کات و نائارام ده بیت ، له به سه رهاتی عومه ر له گه ل حوزه یفه دا خوا لییان رازی بیت ها تووه له باره ی ئه و فیتنانه ی که روو ده ده ده ن و پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم هه والی ده ده ن و پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم هه والی

لهبارهوه داون وفهرموويه تى: ((فتنة الرجل في أهله وماله وولده وجاره، تكفِّرها: الصلاة والصوم والصدقة والأمر والنهي) أخرجه البخاري (٥٢٥)، وفي لفظ: ((الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر)) أخرجه البخاري (٧٠٩٦).

واته: فیتنهی پیاو لهگهڵ ماڵ ومنداڵ وخیزان ودراوسیکانی دا ، نویژ وروّژوو وخیر وفهرمان کردن به چاکه وریّگری کردن لهخراپه دهیانسریّتهوه.

وه له فزینکی ترا هاتووه (فهرمان کردن به چاکه ورینگری کردن له خرایه).

• ههروه ک رۆژوو وا لهرۆژووهوان ده کات دلّ ودهروونی خالّی بیّت بۆ زیکر ویادی خودا ؛ چونکه به کارهیّنانی ئارهزووه کان مروّڤ غافل وبی ئاگا ده کهن ، ودلّ رهق ده کهن .

ابن القیم رحمه الله ده لیّت: (که سی رخوه وان شتیک ناکات ، به لکو ته نها خوی له ناره زوو و خواردن و خواردنه وه کانی ده گریته وه له پیناو پهرستراوه که یدا ، روّژوو واز هینانه له شته خوشویستراوه کانی ده روون وله زه ته کانی ، و پیشخستنی خوای گهوره و ره زامه ندیه که یتی ، و نهینی نیّوان عه بد و پهروه ردگاریه تی ، عمه له خودا که س ناگاداری و پهروه ردگاریه تی ، جگه له خودا که س ناگاداری

نی یه ، خهڵک ئاگاداری واز هێنانی ههن لهخواردن وخواردنهوه ، به لام لهو رووهى وازى لهخواردن وخواردنهوه هيناوه لهييناوى خودادا ئهوا هیچ یه کینک لهمرو قه کانی نایزانن و ناگاداری نین ، ئائەوەش حەقىقەتى رۆژووە) (زاد المعاد) (۲۷/۲). وهمه علومه ههركات دل خالي بوو بو زيكر ، ئەوا ئارام دەبيت ، ھەروەك خواى گەورە فه رموويه تى: {أَلَا بذكر الله تَطْمَئنُّ الْقُلُوبُ}[الرعد: ۸۲].

واته: وه بزانن که تهنها به زیکرو یادی خوای گهوره دله کان هیمن و ئارام و ئاسووده ئهبیت.

نۆيەم : واز ھێنان لەغەيبەت ودرۆ وزمان پيسى وقسەى ناشيرين

• كەسى رۆژووان ئەوەى بەحەق بەرۆژووە ئەوەيە كەرۆژوو كاريگەرى دەبينت لەسەر خو رەوشتى ومامەللە كردنى لەگەل كەسانى تردا، به لام ئهو كهسهى كهتهنها وه ك عاده تيك بەرۆژوو دەبىت ، بەشىخوەيەك بەرۆژوو دەبىت كاتى دەبىنىت خەلك بەرۆژووە ودەيشكىنىت كاتى دەبىنىت خەلك شكاندوويانە ، و بهشيوه یه کی ئیانی نهچووه ته نيو قوتابخانهی رۆژووەوە ، ياخود وا لەرۆژوو گەيشتووە كەتەنھا خۆ گرتنهوهيه لهخواردن وخواردنهوه و زمان وچاوی بهره لا کردووه لهشته حهرامکراوه کان و

نایان پاریزیت ، له کاتیکدا وازی له شتی موباح ودروست هیناوه له خواردن و خواردنه و و جیهاع کردن له گه ل خیزانی دا!

ئا ئەم كەسە ئەم فەرموودەيەيى بەسەردا جى بەجى دەبىت كەپىغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرموويەتى: ((من لم يدع قول الزور والعمل به، فلىس لله حاجة في أن يدع طعامه وشرابه)) (۱)

واته: ههرکهسینک واز لهقسهی پر وپووچ ودرق وکار کردن پنیان نههینیت ، ئهوا خودا هیچ پنویستیه کی بهوه نی یه خوی بگریتهوه لهخواردن وخواردنهوه.

⁽أخرجه البخاري) (١٩٠٣).

ئهبو هوره خوای لی رازی بیت گیراویه تیه و ده لیت : پیغه مبه رصلی الله علیه وسلم فهرمووی: ((وإذا کان یوم صوم أحد کم فلا یرفث، ولا یصخب فإن سابه أحد، أو قاتله فلیقل: إنی امرؤ صائم)) (۱)

واته: ئهگهر رۆژێک کهسێکتان بهروٚژوو بوو با ئهو روٚژه قسهی ناشیرین و هات و هاوار نهکات، خو ئهگهر کهسێک جنێوی پێدا و شهری پێ فروٚشت با بڵێت؛ من کهسێکی بهروٚژووم.

⁽١) (أخرجه البخاري (١٨٩٤، ومسلم (١٥١)، واللفظ له).

وه له ريوايه تنكى تردا هه رئه بو هوره يره خواى لئى رازى بنت گنراويه تيه وه وده لنت : پنغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فه رمووى: ((إذا أصبح أحدكم يومًا صائمًا فلا يرفث ولا يجهل، فإن امرؤ شاتمه أو قاتله فليقل: إني صائم، إني صائم)) (أخرجه البخاري (١٨٩٤، ومسلم (١١٥١)، واللفظ له).

 لهكوتاییدا زور گرنگه کهسی روژووهوان ئاگاداری گوناه وتاوان بیت له رهمه زاندا ، چونکه خیری روژوو کهم ده کاته وه ، وهیچ مانایه ک بو حیکمه تی روژوو ناهیلیته وه ، هاوشیوه ی درو وغه ش و دوو زمانی و ته ماشا کردنی شتی حه رام ، وگویکرتن له گورانی و موسیقا ، وجگه لهم تاوانانه ش .

وصلَّى الله على نبينا محمد وآله وصحبه وسلم.

وهركيراوه له (موسوعة الأخلاق الإسلامية)